

A tejtermelés legfontosabb célja a gazdaságos termelés fenntartása, ennek egyik módja a nagy termelésű teheneket minél tovább termelésben tartása, a hasznos élettartam növelése. Az utóbbi pár évtizedben közel duplájára nőtt a holstein-fríz tehenek évi átlagos tejtermelése, azonban ez gyengébb szaporodásbiológiai mutatókat vont maga után, így gyakran a jó tejtermelő képességgel rendelkező teheneket selejtezik ki.

Munkám során kiemelkedő termeléssel rendelkező tehenek adatait vizsgáltam és arra kerestem a választ, hogy feltétlenül selejteznünk kell-e egy elhúzódó laktációval rendelkező tehenet annak tudatában, hogy magas tejtermelő képességgel rendelkezik, az adott laktációt követően egy magas genetikai értékű borjút fog adni és a tehenek megnövelt idejű termelésben tartásával kevesebb üszőt kell a termelésbe állítani.

Vizsgálatomat során 81 egyed reprodukciós és laktációs eredményeit vizsgáltam meg. A vizsgálatomhoz kiválasztott egyedek kiemelkedő termeléssel rendelkeznek, ezeknek az állatoknak a selejtezése különösen nagy veszteség lenne a telep számára.

A vizsgált tehenek kiválasztásának egyik szempontja az volt, hogy egyik laktációjuk folyamán extrém hosszúságúnak nevezhető két ellés közötti idővel rendelkezzenek. A vizsgált 81 egyedet négy csoportba osztottam. Az 1. csoportba 2.-3. laktációjukban elhúzódó laktációjú teheneket, a 2. csoportba az első laktációjukban elhúzódó laktációjú tehenek, a 3. csoportba a 3.-4. laktációjukban elhúzódó laktációjú tehenek soroltam. A negyedik csoport a kontroll csoport. Mindegyik csoportnál két egymást követő laktációt vizsgáltam.

Az elhúzódó laktációs paraméterek értékelése során szignifikáns eltérést tapasztaltunk az elhúzódó laktációk és a kontroll laktáció között a szervizperiódus, a két ellés között eltelt idő és a tejelő napok száma tekintetében. A 305 napra korrigált termelés és a teljes laktáció alatt leadott tejmenyiség vizsgálata során azt tapasztaltuk, hogy az elhúzódó laktációk során lényegesen magasabb volt a tehenek termelése.

Az elhúzódó laktációk és az elhúzódó laktációt követő laktációk összehasonlítása során statisztikailag igazolható eltérést kaptunk a szervizperiódus és az első termékenyítésig eltelt idő vizsgálata során az 1. csoport két vizsgált laktációja és a 2. csoport két vizsgált laktációja között. Az elhúzódó laktációt követő laktációban a tejelő napok száma optimálisnak tekinthető volt.

A kapott eredmények alapján arra a következtetésre jutottam, hogy a kimagasló termeléssel rendelkező tehenek egy elhúzódó laktációt követően is tudnak megfelelő termelési mutatókat produkálni, ezenkívül ezek a csúcs-laktációs tehenek megfelelő reprodukciós mutatókat tudnak

nyújtani az elhúzódó laktációt követő laktáció során. Ezek alapján azt a konklúziót vontam le, hogy a magas genetikai értékű teheneket érdemes egy elhúzódó laktáció esetén is termelésben tartani.